

Kristityn vapaus

Kun ajattelen kristityn vapautta, minulle tulee ensimmäisenä mieleen se, ettei kristityn tarvitse olla täydellinen. Uskon, että jokainen ihminen tekee elämässään virheitä, eikä kristityn tarvitse jatkuvasti yrittää todistaa olevansa tarpeeksi hyvä. Kristityn vapauteen liittyy ajatus siitä, että Jumala hyväksyy ihmisen ja antaa anteeksi.

Minusta on tärkeää myös se, että kristitty saa tehdä omia valintojaan. Usko ei tarkoita sitä, että joku toinen päättäisi kaiken, mitä minun pitäisi ajatella tai miten minun pitäisi elää. Raamattu antaa ohjeita elämään, mutta samalla jokaisella ihmisellä on oma omatuntonsa ja vastuu omista valinnoistaan.

Kristityn vapaus ei kuitenkaan tarkoita sitä, että voisi tehdä mitä tahansa välittämättä muista. Jos ajattelen olevani vapaa, minun pitäisi samalla ymmärtää, että myös muilla ihmisillä on oikeus omaan vapauteensa. Kristillisessä uskossa tärkeää on toisten ihmisten rakastaminen ja kunnioittaminen. Siksi vapautta pitäisi käyttää hyvään eikä toisten vahingoittamiseen.

Minusta kristityn vapaus on myös vapautta pelosta ja liiallisesta suorittamisesta. Ei tarvitse koko ajan miettiä, teenkö kaiken varmasti oikein tai olenko tarpeeksi hyvä kristitty. On lohdullista ajatella, että Jumalalle voi puhua myös silloin kun elämässä on vaikeaa tai oma usko tuntuu epävarmalta.

Ajattelen, että kristityn vapaus on ennen kaikkea mahdollisuus elää omana itsenään ja luottaa Jumalaan. Vapaus ei tarkoita täydellistä elämää tai sitä, ettei koskaan tekisi virheitä. Se tarkoittaa sitä, että saa aina yrittää uudelleen ja luottaa siihen, että armo riittää.

Miia Tilsala, Orimattilan seurakunnan kanttori